

குமரனா பாண்டியன் அடிபேர் சாய்க்கும் பாண்டியன் எனத் தனித்தனி இயைத்தலுமாம். அறக்கோல் - அறத்தின் வழுவாத கோல்; செங்கோல். (உ)

ஆற்றல்சா லொருவன் மேனா ளாற்றவு மறனே யாற்றி
மாற்றமில் சிறிது பாவஞ் செய்ததன் வலத்தால்* வந்து
தேற்றமில் கயவா யாகிச் செனித்தலாற் காக மாதி
கூற்றென ஆற்றஞ் செய்யக் குருதி சோர் தலைய தாகி.

(இ - ள்.) ஆற்றல் சால் ஒருவன் - வலிமை மிக்க ஒருவன், மேல் நாள் - முன் பிறப்பில், அறன் ஆற்றவும் ஆற்றி - அறத்தை மிகவுஞ்செய்து, மாற்றம் இல் சிறிது பாவம் செய்து - மாறுதலில்லாத சிறிது பாவத்தையுஞ் செய்து, அதன்வலத் தால் வந்து - அதன் வலியால் வந்து, தேற்றம் இல் கயவாயாகி - அறிவில்லாத கரிக்குருவியாய், செனித்தலால் - பிறத்தலால், காகம் ஆதி - காக்கை முதலிய பறவைகள், கூற்றென ஊற்றம் செய்ய - கூற்றுவினப்போல (அதற்கு) இடை யூற்றினை விளக்க, குருதி சோர் தலையதாகி - (அதனால் அது) குருதிவடிவிக்ந்த தலையினை யுடையதாகி.

மாற்றம் இல் - தன்பயனை விளைத்தன்றி நீங்குதல் இல்லாத. அது என்னும் எழுவாய் வருவித்துரைக்க.

(ங)

புட்கெலா மெளிதா யூறு பாடஞ்சிப் புரத்துள் † வைகி
உட்கிளீன் வனத்துட் போகி வழிமருங் கொருசார் நிற்கும்
கட்கலிழந் தொழுகப் பூத்த கவிழினார் மரமேல் வைகி
வெட்கமீ தூரச் சாம்பி வெய்துயிர்த் திருக்கு மெல்லே.

(இ - ள்.) புட்கு எலாம் எளிதாய் - பறவைகள் அனைத்திற்கும் எளிய பற வையாய், ஊறுபாடு அஞ்சி - (அவை செய்யும்) இடையூற்றினுக்குப் பயந்து, புரத்துள் வைகி - ஊருள் இருந்து, உட்கி - (பின் அங்கிருத்தற்கும்) அஞ்சி, நீள்வனத்துள் போகி - நீண்ட காட்டினுட்சென்று, வழி மருங்கு ஒரு சார் நிற்கும் - வழியருகின் ஒரு புறத்தில் நிற்கும், கன்கலிழந்து ஒழுகப் பூத்த கவிழ் இணர் மரமேல் வைகி - தேன் கவிழ்ந்து ஒழுகுமாறு மலர்ந்த கவிழ்ந்த பூங்கொத்துக்களையுடைய மரத்தின் மேலே தங்கி, வெட்கம் மீதூரச்சாம்பி - நாணம் மீதூரச் சோர்ந்து, வெய்துயிர்த்து இருக்கும் எல்லை - சுடுமூச்செறிந்து இருக்குமளவில்.

புரம் - ஊர். சாம்பி - கூம்பி.

(ச)

விடையவ னீறு பூசு மெய்யவன் பூண்ட கண்டித்
தொடையவன் புறம்பு முள்ளூர் தூயவன் குடையுங் கையில்
உடையவன் றரும தீர்த்த யாத்திரை யொழுக்கம் பூண்ட
நடையவ னொருவ னந்த நறுந்தரு நிழலிற் சார்ந்தான்.

(பா - ம்.) * செய்தந்த வலத்தால். † புறத்துள்.

காண்டம்] கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ் செய்த படலம் சௌ

(இ - ள்.) விடையவன் நீறுபூசும் மெய்யவன் - இடபஜூர்தியையுடைய இறை வனது திருநீற்றினை அணிந்த மெய்யினை யுடையவனும், பூண்ட கண்டித் தொடை யவன் - உருத்திராக்க மாலையையுடையவனும், புறம்பும் உள்ளும் தூயவன் - புறமும் அகமும் தூய்மையையுடையவனும், கையில் குடையும் உடையவன் - (இவையே யன்றிக்) கையின் கண் குடையும் உடையவனும், தரும தீர்த்தயாத்திரை ஒழுக்கம் பூண்ட நடையவன் ஒருவன் - தூய நதிகளிற்சென்று நீராடுஒழுக்கத்தை மேற்கொண்ட நடையவன் ஒருவன், அந்த நறுந்தரு நிழலில் சார்ந்தான் - அந்த நறியமர நடையினை யுடைய ஒருவன், அந்த நறுந்தரு நிழலில் சார்ந்தான் - அந்த நறியமர நிழலை அடைந்தான்.

தரும தீர்த்தம் - புண்ணிய தீர்த்தம். நடையவன் - நடந்து செல்லுதலை யுடையவன். (இ)

இருந்தவன் சிலரை நோக்கி யியம்புவா னெவர்க்கும் பேறு
தருந்தலந் தீர்த்த மூர்த்தித் தன்மையிற் சிறந்த வன்பு
வருந்தமிழ் மதுரை பொற்றா மரைத்தடஞ் சுந்த ரேசப்
பெருந்தகை யென்று சான்றோர் பேசுவ ராத லாலே.

(இ - ள்.) இருந்தவன் சிலரை நோக்கி இயம்புவான் - (அங்ஙனஞ் சார்ந்து) இருந்த அப்படிவத்தன் அங்ஙன னிலரைப் பார்த்துக் கூறுவான்; எவர்க்கும் பேறு தரும் - யாவர்க்கும் விரும்பிய பயன்களை நல்கும், தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தித் தன் மையிற் சிறந்த - தலமும் தீர்த்தமும் மூர்த்தியுமாகிய தன்மையிற் சிறந்தன. அன்பு வருந்தமிழ் மதுரை - (முறையே) அன்பு வளர்த்தற்குரிய தயிழையுடைய மதுரையும், பொற்றாமரைத்தடம் - பொற்றாமரைவாலியும், சுந்தரேசப் பெருந்தகை என்று - சோமசுந்தரப் பெருமானும் என்று, சான்றோர் பேசுவர் ஆதலால் - பெரியார் கூறு வர் ஆதலால்.

இருந்தவன் என்பதனை இரட்டுறமொழிதலாக்கி இருந்த பெரிய தவவொ ழுக்க முடையான் என்றுரைக்க. தலத்தன்மை தீர்த்தத் தன்மை மூர்த்தித்தன்மை யிற் சிறந்த தலமும் தீர்த்தமும் மூர்த்தியும் என விரித்துரைக்க. (ஈ)

ஒரிடத் தினைய மூன்று* விழுப்பமு முள்ள தாகப்
பாரிடத் தில்லை யேனைப் பதியிடத் தொன்றே யென்றுஞ்
சீருடைத் தாகுந் கூடற் செழுநக ரிடத்தம் மூன்று
பேருடைத் தாகு மென்றூற் பிற்தொரு பதியா தென்றான்.

(இ - ள்.) ஓர் இடத்து இனைய மூன்று விழுப்பமும் உள்ளதாக - ஒரே யிடத்தில் இந்த மூன்று சிறப்பும் உடையதாக, பாரிடத்து இல்லை - இந்நிலவுலகின் கண் (வேறுபதி) இல்லை; ஏனைப்பதி இடத்து - மற்றைப் பதிகளில், என்றும் ஒன்றே சீர்உடைத்தாகும் - எஞ்ஞான்றும் அம்மூன்றில் ஒன்றே சிறப்புடையதாகும்; கூடல் செழுநகர் இடத்து - கூடலாகிய செழியப்பதியின்கண், அம்மூன்றும் பேர்

(பா - ம்.) * அனைய மூன்று.

உடைத்தாகும் என்றால் - அம்மூன்றுத் தனித்தனி பெருமையுடையது என்றால், பிறிது ஒரு பதி யாது என்றான் - அதனை யொப்பதாகிய வேறொரு பதி யாது என்கின்றான்.

பாரிடத்து வேறுபதி இல்லை என்றும், அதனையொப்பதாகிய பிறிதொரு பதி என்றும் விரித்துரைக்க.

இம்மது ரேசன் சேவித் தேத்துவோர்க் கெளரிய னாகிக்
கைம்மலர் நெல்லி போலக் கருதிய வரங்க ளெல்லாம்
இம்மையி னுடனே நல்கு மேனைய தலத்து வாணோர்
அம்மையி னன்றி நல்கா ராதலா லதிக * மென்றான்.

(இ - ள்.) இம் மதுரேசன் சேவித்து எத்துவோர்க்கு - இந்த மதுரை நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள் தன்னவணங்கித் துதிப்போர்க்கு, கைம்மலர் நெல்லிபோல எளியனாகி - கையாகிய மலரின்நண் உள்ள நெல்லிக்கனியின் தோற்றம் போல் எளிமையுடையவனாய்த் தோன்றி, கருதிய வரங்கள் எல்லாம் - அவர்கருதியவரங்கள் அனைத்தையும், இம்மையின் உடனே நல்கும் - இப்பிறப்பிலே உடன் தந்தருளுவான்; ஏனையதலத்துவாணோர் - மற்றைய தலத்துக்கடவுளார், அம்மையின் அன்றி நல்கார் - மறுபிறப்பிலன்றி இப்பிறப்பில் நல்கார்; ஆதலால் அதிகம் என்றான் - ஆகையால் சோமசுந்தரக் கடவுளே மேன்மையுடைய மூர்த்தியாகும் என்று கூறினான்.

நன்குவிளங்குவதென்பதற்கு எடுத்துக்காட்டாக ஆன்றோரால் நிறுவப் பெற்று வழங்கிவருவதொரு வசனம் 'உள்ளங்கை நெல்லிக்கனி' என்பது. இது 'கரதலாமலகம்' என வடமொழியிற் கூறப்படும்.

"தடக்கையின் நெல்லிக் கனியெனக் காயினன்"

என்னும் திருவாசகம் இங்கே ஈந்திக்கற்பாலது. வரங்களெல்லாம் கைம்மலர் நெல்லிபோல நல்கும் என இயைத்துரைத்தலும் பொருந்தும்.

(அ)

மற்றது கேட்டுக் கொம்பர் வைகிய கயவாய் ஞானம்
பெற்றது பறவை யாகிப் பிறந்ததும் பிறவுந் தேற்றம்
உற்றது நாமிச் சன்ம மொழிப்பதற் கறவோ னிங்ஙன்
சொற்றதே யுறுதி யென்று துணிவுகொ டெழுந்த தன்றே.

(இ - ள்.) கொம்பர்வைகிய கயவாய் - அம்மரக்கிளையிற் சாம்பியிருந்த கரிக்குருவி, அதுகேட்டு ஞானம் பெற்றது - அவன் கூறியதைக் கேட்டலால் ஞானத் தைப்பெற்றது; பறவையாகிப் பிறந்ததும் பிறவும் தேற்றம் உற்றது - (அதனால்) தான் பறவையாய் பிறந்தகாரணமும் பிறவும் தெளிந்தது; இச்சன்மம் நாம் ஒழிப்பதற்கு - இக்கொடிய பிறவியை நாம் ஒழிப்பதற்கு, இங்ஙன் அறவோன்

(பா - ம்.) * அதிகன்.

காண்டம்] கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ் செய்த படலம் சுஎக

சொற்றதே உறுதி என்று - இங்கு இவ்விரத வொழுக்கினன் கூறியதே உறுதியாவ தென்று கருதி, துணிவுகொடு எழுந்தது - துணிந்து எழுந்தது.

ஞானம் - மூன்றுகாலமும் அறியும் அறிவு. கொம்பர், சுற்றுப்போலி. மற்ற, அன்று, ஏ அசைகள். அன்றே என்பதற்கு அப்போழுதே என்றாரைத் தலும் ஆம்.

ஆய்மலர்க் கான நீங்கி யாடக மாடக் கூடற்
போய்மலர்க் கனக கஞ்சப் புண்ணியப் புனரேயந் தாம்பல்
வாய்மலர்க் கயலுண் கண்ணுண் மணுளனை வலஞ்செய் தன்பிற்
ரேய்மலர்க் கழலி னான யகத்தினற் ரெழுதர்ச் சித்தே.

(இ - ள்.) ஆய்மலர்க்கானம் நீங்கி - வண்டுகளாராயுந் தேனையுடைய மலர் கள் நிறைந்த காட்டை நீங்கி, ஆடகமாடக் கூடல்போய் - பொன்னுலாகிய மாடங் கள் நிறைந்த மதுரைப்பதியிற் சென்று, மலர்க் கனக கஞ்சப் புண்ணியப் புனல் தோய்ந்து - மலர்களையுடைய பொற்றாமரையின் புண்ணிய நீரில் மூழ்கி, ஆம்பல் மலர்வாய் - ஆம்பல்போன்ற திருவாயினையும், கயல் உண்கண்ணுண் - கயல் போன்ற மையுண்ட கண்களையுமுடைய உமையம்மையின், மணுளனை வலம்செய்து - நாயகனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வலஞ்செய்து, அன்பில் தோய்மலர்க் கழலினுனை - அன்பாகிய நீரிற்றேயும் தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளையுடைய அவ்விறைவனை, அகத்தினல் தொழுது அர்ச்சித்து - மனத்தினால் வணங்கிப் புகித்து.

ஆய்மலர் என்பதற்கு மெல்லிய மலர் என்றும், அழகிய மலர் என்றும் உரைத்தலுமாம்.

(ஊ)

இன்னண மூன்று வைகல் கழிந்தபி னெம்பி ராட்டி-
தன்னமர் காதலானைத் தாழ்ந்தெதிர் நோக்கி யைய
என்னையிக் கயவாய் செய்யுஞ் செயலிதன் வரவியா தென்ன
முன்னவ னதன்றன் செய்தி வரவெலா முறையாற் கூறு.

(இ - ள்.) இன்னணம் மூன்றுவைகல் கழிந்தபின் - இங்ஙனம் மூன்று நாட் கள் சென்றபின், எம்பிராட்டி - எமது பிராட்டியார், தன் அமர் காதலானைத்தாழ்ந்து - தம்மால் விரும்பப்பட்ட காதலராகிய சோமசுந்தரக் கடவுளை வணங்கி, எதிர் நோக்கி - கேரே பார்த்து, ஐய - ஐயனே, இக்கயவாய்செய்யும் செயல் என்னை - இதன் இக்கரிக்குருவி செய்யும் வழிபாடு எதன்பொருட்டு, இதன் வரவு யாது என்ன - இதன் வரலாறு என்னை என்று வினவ, முன்னவன் - இறைவன், அதன் செய்தி வரவு எலாம் முறையால்கூறு - அதனது செய்தியும் வரலாறுமாகிய அனைத்தையும் முறைப் படி கூறி.

வரவியாது என்புழி இகரம் குறுகினின்றது. அதன்றன், தன் சாரியை. (கக)

ச அய்

திருவிளையாடற் புராணம்

[கூடற்

பத்திமை நியமம் பூண்ட பறவைமேற் கருணை நாட்டம்
வைத்திமை யாத முக்கண் மறைமுத லொருசேய்க் கன்று
ரித்திய நிலைமை நல்கி நேர்ந்தவெங் கூற்றைக் காய்ந்த
சத்திய ஞான மிர்த்திஞ் சய*த்தினை யுபதே சித்தான்.

(இ - ள்.) இமையாத முக்கண்மறை முதல் - இமையாத மூன்று கண்களை யுடைய வேத முதல்வனாகிய அச்சோமசுந்தரக் கூடவுள், பத்திமை நியமம்பூண்ட பறவைமேல் - அன்பு செய்தலையே கடப்பாடாகக்கொண்ட அப் பறவையின்மேல், கருணை நாட்டம்வைத்து - அருள்நோக்கம் வைத்து, ஒருசேய்க்கு - ஒருமானியாகிய மார்க்கண்டனுக்கு, அன்று - அந்நாளில், சித்திய நிலைமை நல்கி - அழிவற்ற தன்மையைக்கொடுத்து, நேர்ந்த வெங்கூற்றைக் காய்ந்த - எதிர்த்த கொடிய கூற்றுவனை ஒறுத்த, சத்திய ஞான மிர்த்திஞ்சயத்தினை - உண்மை ஞானமாகிய மிர்த்திஞ்சய மனுவை, உபதேசித்தான் - உபதேசித்தருளினான்.

மிர்த்திஞ்சயம் - மூன்றெழுத்தான் முடிந்ததோர் வேத மந்திரம். (கஉ)

[கவிவிருத்தம்]

உவமை யற்றவ னுரைத்த மந்திரஞ்
செவிம டுத்தலுஞ் சிற்று ணர்ச்சிபோய்ப்
பவம கற்றிடப் படுக ரிக்குரீஇ
கவலை விட்டரன் கழல்வ முத்துமால்.

(இ - ள்.) உவமை அற்றவன் - ஒப்பற்றவனாகிய இறைவன், உரைத்த மந்திரம் செவிமடுத்தலும் - உபதேசித்தருளிய அம்மனுவைக் காதிற்கேட்டவளவில், சிற்றுணர்ச்சி போய் - சிற்றறிவு நீங்கி, பவம் அகற்றிடப்படு கரிக்குரீஇ - பிறவி நீங்கப்பெற்ற அக்கயவாய், கவலைவிட்டு - துன்பமொழிந்து, அரன் கழல்வமுத்தும் - அவ்விறைவன் திருவடிகளைத் துதிக்கும்.

அகற்றிடப்படு - நீக்கப்பட்ட; நீக்கிய. ருரீஇ, இயற்கையளபெடை. ஆல், அசை. (கங்)

எண்ணி லாவுயிர்க் கிறைவ போற்றிவான்
தண்ணி லாமதிச் சடிவ போற்றியென்
புண்ணி யப்பயன் போற்றி யங்கயற்
கண்ணி நாதநின் கருணை போற்றியால்.

(இ - ள்.) எண் இலா உயிர்க்கு இறைவ போற்றி - அளவிறந்த உயிர்களுக் குத் தலைவனே வணக்கம்; வான்தண் ணிலாமதிச்சடிவ போற்றி - வானின் கண் உலாவும் குளிர்த் திலாவையுடைய சந்திரனைத் தரித்த சடையையுடையானே வணக்கம்.
(பா - ம்)* மித்திஞ்சயம்.

காண்டம்] கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்த படலம் ச அக

கம்; என் புண்ணியப் பயன்போற்றி-எனது சிவபுண்ணியத்தின் பயனானவனே வணக்கம்; அங்கயற் கண்ணி காத - அங்கயற் கண்ணம்மையின் காதனே, சின் கருணை போற்றி - சினது திருவருளுக்கு வணக்கம்.

போற்றி என்பதற்குக்காக்க என்றுரைத்தலுமாம். என் புண்ணியப்பயன் யான் முற்பிறவிகளிற் செய்த சிவபுண்ணியத்தின் பயனாக வெளிப்பட்டருளியவன் என்றபடி. ஆல், அசை.

தெளித னின்றியே செய்த தீமையால்
விளியு மென்னையு மாளல் வேண்டுமோ
எளிய ரெங்குளா ரென்று தேர்ந்துதேர்ந்
தனியை யாவதுன் னருளின் வண்ணமே.

(இ - ள்.) செய்த தீமையால் - யான் புரிந்த தீவினையால், தெளிதல் இன்றியே விளியும் என்னையும் - சின் கருணைத் திறத்தை அறியாது மாளாநிற்கும் காயேனை யும், ஆளல்வேண்டுமோ - ஆளுதல் வேண்டுமோ, எளியர் எங்குளார் என்று தேர்ந்து தேர்ந்து அளியை ஆவது - களைகணற்ற எளியார் எங்குளார் என்று தேடித் தேடி அவர்மீது அருளுடையாயிருத்தல், உன் அருளின் வண்ணமே - சிற்றிருவருளின் தன்மை போலும்.

இச்செய்யுள்,

“பித்த னென்றெனை யுலகவர் பகர்வதோர் காரண மிதுகேளீர்
ஒத்துச் சென்றுதன் திருவருட் கூடிடு முபாயம் தறியாமே
செத்துப் போயரு நரகிடை வீழ்வதற் கொருப்படு கின்றேனை
அத்த னுண்டுதன் னடியிற் கூட்டிய வத்சயங் கண்டாமே”

என்னும் திருவாசகக் கருத்தைத் தழுவிருத்தல் காண்க. (கஃ)

உம்மை நல்லற முடைய நீர்மையால்
இம்மை மிம்மனு வியம்பி னாயிது
அம்மை நன்னெறிக் கேது வாதலான்
மும்மை யுந்நல முடைய மொய்ம்பினேன்.

(இ - ள்.) உம்மை நல் அறம் உடைய நீர்மையால் - முற்பிறப்பிற் செய்த நல்ல அறத்தினை யுடைய தன்மையால், இம்மை இம்மனு இயம்பினாய் - இப்பிறப் பில் இம் மந்திரத்தை உபதேசித் தருளினே; இது அம்மை நல்நெறிக்கு எது ஆத லால் - இது மறுமையிற் சிவகதியிற் செல்லுதற்குக் காரண மாதலால், மும்மையும் - மூன்று பிறப்பிலும், நலம் அடைந்த மொய்ம்பினேன் - பயன் பெற்ற வலியனாயி னேன்.

இப்பிறப்பில் இம்மந்திரம் உபதேசிக்கப் பெற்றமையால் முற் பிறப்பில் இதற்கேதுவாகிய சிவ புண்ணியமும், வரும் பிறப்பில் இதனாலெய்தும் சிவகதிப் பேறும் உடையே னாகலின் அடியேன் மும்மையும் பெரு நலமுடையனாயினேன் என்றது;

“சென்ற காலத்தின் பழுதினாத் திறனு மினியெதிர் காலத்தின் சிறப்பும்
இன்றெழுந் தருளப் பெற்ற பேறிதனு லென்றைக்குந் திருவரு ளுடையோம்”
என்னும் பெரிய புராணச் செய்யுட் கருத்துடன் இஃது ஒற்றுமை புதுதல்
காண்க. (கக)

ஆயி னும்மெனக் கைய வேர்குறை
தீய புள்ளெலா மூறு செய்தனைக்
சாயு மானமுந் கழியக் கண்டபேர்
ஏயெ னும்படிக் கெளரிய னாயினேன்.

(இ - ள்.) ஆயினும் - ஆனாலும், ஐய - ஐயனே, எனக்கு ஓர் குறை - எனக்கு
ஒரு குறை பாடு உள்ளது; தீயபுன் ளொம் - கொடிய பறவைகளெல்லாம், எனை
ஊறு செய்து காயும் - என்னைத் துன்புறுத்தி வருத்தா நிற்கும், மானமும் கழிய -
மானமும் நீங்க, கண்டபேர் ஏ எனும்படிக்கு - பார்த்தவர்கள் ஏ என்று இகழ
மாறு, எளியனாயினேன் - யான் அனைத்திற்கும் எளியனாயினேன்.

ஓர் குறை உளது என விரித்துரைக்க. ஏ, இகழ்ச்சிக் குறிப்பிடைச்
சொல். (கக)

என்ன வக்குரிஇ யியம்ப வெம்பிரான்
அன்ன புட்கெலாம் வலியை யாகெனப்
பின்னு மக்குரிஇ தாழ்ந்து பேதையேற்
கின்னு மோர்வரந் தருதி யென்றதால்.

(இ - ள்.) என்ன அக்குரிஇ இயம்ப - என்று அந்தக் குருவி கூற, எம்பி
ரான் - எமது இறைவனாகிய சோமசுந்தரக் கடவுள், அன்ன புட்கு எலாம் வலியை
ஆக என - அந்தப் பறவைகள் அனைத்திற்கும் வன்மையை யுடையதாகக் கடவை
என்றருள, அக்குரிஇ பின்னும் தாழ்ந்து - அந்தக் கரிக் குருவி மீண்டும் வணங்கி,
பேதையேற்கு - அறிவில்லாத எனக்கு, இன்னும் ஓர் வரம் தருதி என்றது - இன்
னும் ஒருவரம் தந்தருள்வாய் என இரந்து வேண்டியது.

புட்கு எலாம் - புட்கள் எல்லாவற்றிற்கும்; எல்லாவற்றினும். ஆல், அசை.

வலியை யென்பதென் மரபி னுக்கெலாம்
பொலிய வேண்டுமெப் போது நீசொன
ஒலிய மந்திர மோதி யோதிநாந்
கலியை வெல்லவுந் கருணை செய்கென.

(இ - ள்.) வலியை என்பது - வலியை யாகவென்று நீ அருளியது, என் மர
பினுக்கு எலாம் பொலிய வேண்டும் - என் மரபில் வரும் பறவைகள் அனைத்திற்கும்
விளங்கவேண்டும்; எப்போதும் - (அதுவன்றி அவைகள்) எஞ்ஞான்றும், நீ சொன
ஒலிய மந்திரம் - நீ கூறி யருளிய ஒலியையுடைய மந்திரத்தை, ஒதி ஒதி நாம் கலி -

காண்டம்] கரிக்குருவிக்கு உபதேசஞ்செய்த படலம் சுஅந்

யை வெல்லவும் - இடை யீடன்றிப் பயின்று அச்சத்தையும் துன்பத்தையும் ஒழிக்க
வும், கருணை செய்க என - அருள் செய்வாயாக என்று வேண்ட.

காம் - அச்சம்; யாங்கள் என்றுமாம். செய்கென, அகரம் தொகுத்தல். (கக)

ஆவ தாகவென் றமரந் நாயகன்
மூவெ முத்தினுன் முடிந்த வம்மனு
தாவி நெய்வத மிருடி சந்தமோ
டோவி லோசைமூன் நெடுநெ ருட்டினுன்.

(இ - ள்.) அமரந் நாயகன் - தேவர் தேவனாகிய இறைவன், ஆவதாக
என்று - அங்ஙனமே ஆகக் கடவது என்று கூறியருளி, மூவெமுத்தினுல் முடிந்த
அம்மனு - மூன்று எழுத்தினுல் முடிந்த அம்மந்திரத்தை, தாவு இல் தெய்வதம்
இருடி சந்தமோடு - கெடுதலில்லாத தெய்வம் முனி பண் என்பவற்றோடும், ஓவு
இல் ஓசை மூன்றெடு தெருட்டினுன் - நீங்குதலில்லாத எடுத்தல் முதலியமூன்று
ஓசையோடும் தெளிவுறுத்தான்.

மனு - மந்திரம். இம்மந்திரத்தைத் தீரியம்பகம் என்றும் கூறுவர். ஒவ்
வொரு மந்திரத்திற்கும் தெய்வமும் இருடியும் சந்தமும் உண்டாகையால் இதனை
அவற்றோடு தெளிவித்தார் என்க. ஓசை மூன்று - எடுத்தல் படுத்தல் கலிதல்;
இவை வடமொழியில் உதாத்தம் அறுதாத்தம் சொரிதம் என்று கூறப்படும். (உய)

[அறுசீரடியாசிரியவீருத்தம்]

குருமொழி பயின்று முள்வாய்க் குருவிதன் குலனுந் தன்போல்
அருமறை முதல்வ னீந்த வாற்றலாற் பறவைக் செல்லாம்
பெருமைசால் வலியா னென்னும் பெயரவா யுலகின் மன்னன்
கருமணி கண்டன் செம்பொற் கணிகழ லடிசேர்ந் தன்றே.

(இ - ள்.) முள்வாய்க் குருவி - முள்போலக் கூரிய வாயையுடைய அக்கரிக்
குருவி, குருமொழி பயின்று - குரவன் உபதேச மொழியை இடைவிடாது பயின்று,
தன் குலனும் - தனது சாதிப் பறவைகளும், தன் போல் - தன்னைப் போலவே,
அருமறை முதல்வன் ஈந்த ஆற்றலால் - அரிய வேத முதல்வனாகிய சோமசுந்தரக்
கடவுளருளிய வலியால், பறவைக்கு எல்லாம் - பறவைகள் அனைத்திற்கும், பெரு
மைசால் வலியான் என்னும் பெயரவாய் - பெருமை மிக்க (வலியை யுடைமை
யால்) வலியானென்னும் பெயரினை யுடையவாய், உலகின் மன்னன் - உலகிலே நிலை
பெற்றிருக்க, கருமணி கண்டன் - நீலமணி போலுந் திருமிடற்றை யுடைய அவ்
விறைவனது, செம்பொன் கணிகழல் அடிசேர்ந்தன்று - சிவந்த பொன்னாலாகிய
ஒலிக்கின்ற வீரக் கழலணிந்த திருவடியைச் சேர்ந்தது.

ஓர் குருவியும் இத்தகைய பெறற்கரும்பேற்றினை எய்திற்றென வியப்பா
ராய் 'முள்வாய்க் குருவி' என்றார். முதல்வன் ஈந்த அருமறை ஆற்றலால் என

ச அச

திருவீரையாடற் புராணம்

இயைத்துரைப்பாருமுனர். குருவி சேர்ந்தன்று என முடிக்க. சேர்ந்தன்று -
சேர்ந்தது; உடன்பாட்டு முற்று. (உக)

இக்கரிக் குருவி தானேற் நெய்திய வரத்தைத் தன்போல்
ஒக்கலு மெளிதா வெய்தப் பெற்றதா லுலகின் மேன்மைத்
தக்கவ* னொருவன் வாழத் தன்கிளை வாழ்வ தென்ன
மிக்கவ ரெடுத்துக் கூறும் பழமொழி விளக்கிற் றன்றே.

(இ - ள்.) இக்கரிக் குருவி - இந்தக் கரிக்குருவி, தான் நோற்று எய்திய
வரத்தை - தான் வருந்தி நோற்றுப் பெற்ற வரத்தினை, தன்போல் ஒக்கலும் எளிதா
எய்தப் பெற்றதால் - தன்னைப் போல் தன் இனமும் எளிதாக அடையுமாறு வேண்
டிப் பெற்ற அதனால், உலகில் மேன்மைத் தக்கவன் ஒருவன் வாழ - உலகின்கண்
மேலாகிய தகுதியுடையான் ஒருவன் வாழ, தன் கிளை வாழ்வது என்ன - அவனது
சுற்றம் வாழ்வதாகுமென்று, மிக்கவர் எடுத்துக் கூறும் பழமொழி விளக்கிற்று -
அறிவுடையோர் எடுத்துக் கூறுகின்ற பழமொழியை விளக்கியது.

தான் வருந்தி எய்திய வரத்தை ஒக்கல் எளிதாகத் தன் போல் எய்த என்க.
பெற்றதால் - பெற்ற அதனால். குருவி பெற்றவதனால் பழமொழி விளக்கிற்று என
முடிக்க. அன்று, ஏ அசைகள். (உஉ)

[ஐடி வேறு]

ஈச னடிக்கன் பில்லார்போ லெளரியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னடிக்கன் புடையார்போல் வலியா ரில்லை யாவர்க்கும்
ஈச னடிக்கன் பின்மையினா லெளிதாய்த் திரிந்த விக்கயவாய்
ஈச னடிக்கன் புடைமையினால் வலிதா யிற்றே யெவ்வுயிர்க்கும்.

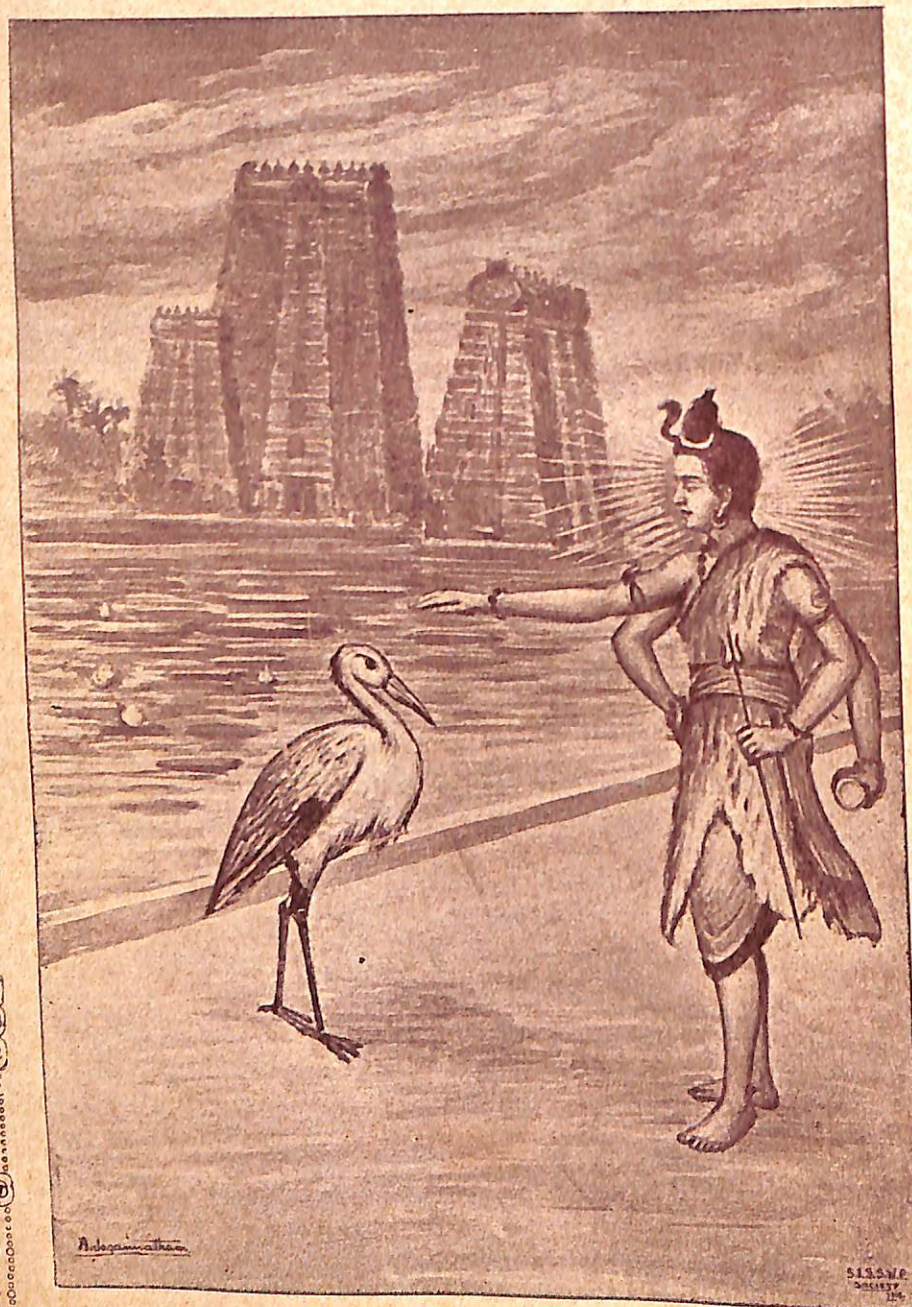
(இ - ள்.) ஈசன் அடிக்கு அன்பு இன்மையினால் - இறைவன் திருவடியில்
அன்பு இல்லாமையினால், எளிதாய்த் திரிந்த இக்கயவாய் - வலியற்றுத் திரிந்த இந்
தக் கரிக்குருவி, ஈசன் அடிக்கு அன்பு உடைமையினால் - அவன் திருவடியில் அந்த
அன்பு உண்டாகப் பெற்றமையினால், எவ்வுயிர்க்கும் வலிது ஆயிற்று - பறவைகள்
எல்லாவற்றுக்கும் வலியை யுடையதாயிற்று (ஆதலால்), ஈசன் அடிக்கு அன்பு
இல்லார் போல் - அவ்விறைவன் திருவடியில் அன்பில்லாதார் போல, யாவர்க்கும்
எளியார் இல்லை - அனைவர்க்கும் எளியார் (பிறரொருவர்) இல்லை; ஈசன் அடிக்கு
அன்புடையார் போல் - அவன் திருவடியில் அன்புடையார் போல, யாவர்க்கும் வலி
யார் இல்லை - அனைவருக்கும் வலியார் யாரும் இல்லை (என்பது தேற்றம்).

உயிர் என்றது ஈண்டுப் பறவைகளை. அன்பிலார் போல் எளியாரில்லை என்
பதற்கும் அன்புடையார் போல் வலியாரில்லை என்பதற்கும் இக்கயவா யொன்றே
எடுத்துக் காட்டாயிற் றென்க. (உங)

ஆகச் செய்யுள் - உஉகக.

(பா - ம்.) * மேன்மை தக்கவன்

நாற்பத்தெட்டாவது நாரைக்கு முத்திகொடுத்த படலம்

[கலி விருத்தம்]

அத்தி தந்த விமான வழகியார்*
பத்தி தந்த பறவைக்கு மந்திர
சித்தி தந்த திறனிது நாரைக்கு
முத்தி தந்த கருணை மொழிகுவேம்.

(இ - ள்.) அத்தி தந்த விமான அழகியார் - எட்டு யானைகளால் தாங்கப்
பெற்ற விமானத்தின்கண் எழுந்தருளிய சுந்தர விடங்கப் பெருமானார், பத்தி தந்த
பறவைக்கு - அன்பு செய்த கரிக் குருவிக்கு, மந்திர சித்தி தந்த திறன் இது - மந்
திர சித்தி அருளிய திருவிளையாடல் இதுவாகும்; நாரைக்கு முத்தி தந்த கருணை
மொழிகுவாம் - (இனி) நாரைக்கு முத்தி கொடுத்த திருவிளையாடலைக் கூறவோம். (க)
அத்தி - யானை. தந்த - சமக்கப் பெற்ற.

தேக்கு நீர்வையை நாட்டொரு தென்புலத்
தாக்கு மாடவைப் பொன்றுள் தவ்வயின்
விக்கு யாழ்செயும் வண்டுக்கு வீழ்நற
வாக்கு தாமரை வாவியொன் றுள்ளதால்.

(இ - ள்.) தேக்கும் நீர்வையை நாட்டு - நிரம்பிய நீரையுடைய வையை
யாறு குழந்த பாண்டி நாட்டின், ஒரு தென்புலத்து - ஒரு சார் தெற்கின் கண்,
ஆக்கும் மாடவைப்பு ஒன்று உளது - நிருமிக்கப் பெற்ற மாடங்கையுடைய பதி
ஒன்று உள்ளது; அவ்வயின் - அப்பதியின் கண், வீக்கும் யாழ் செயும் வண்டுக்கு -
நரம்பின் கட்டமைந்த யாழ் இசை போல இசைபாடும் வண்டுகளுக்கு, வீழ் நற
வாக்கு தாமரை வாவி ஒன்று உள்ளது - விரும்பும் தேனை வாக்குகின்ற தாமரை
மலர்கள் நிறைந்த வாவி ஒன்று உள்ளது.
தேக்கும் என்பது வலித்தலாயிற்று. நற, குறியதன் இறுதிச் சினை கெட
உகரம் பெறுது நின்றது. ஆல், அசை. (உ)

ஆழ மிக்க சுயந்தலை யத்தலை
வாழு மீன மனை த்தையும் வாய்ப்பெய்து
குழ நந்துமுத் தீனுந் துறைக்கனே
தாழ்வ தோர்செய்ய தாண்மட நாரையே.

(பா - ம்.) *விமான மழகியார்.

ச அசு

திருவிளையாடற் புராணம்

[கூடற்

(இ - ள்.) ஆழம் மிக்க அக்கயந்தலைத் தலை - மிக்க ஆழத்தையுடைய அவ் வாலியின் கண், வாழும் மீனம் அனைத்தையும் - வாழுகின்ற மீன்கள் அனைத்தையும், வாய்ப் பெய்து - விழுங்கி, நந்து குழ முத்து ஈனும் துறைக்கணை - சங்குகள் சுற்றிலும் முத்துக்களை ஈனுகின்ற அத்துறையின் கண், ஓர் செய்ய தாள் மடநாரை தாழ்வது - ஒரு சிவந்த கால்களையுடைய இளமை பொருந்திய நாரை தங்கா நின்றது.

கயந்தலை - கயம்; வாலி. தாழ்தல் - தங்குதல். நாரை வாய்ப்பெய்து தாழ் வது என முடிக்க. (ங.)

சிறிய நான்மழை யின்றியச் சேயி கழ்
வெறிய தாமரை யோடை வியன்கரை
இறைகொ ணரை யிருவினைப் பெளவமும்
வறிய தாகி வறப்ப வறந்ததால்.

(இ - ள்.) சிறிய நான் மழை இன்றி - சிலநாள் மழை யின்மையால், அச் சேய் இதழ் வெறிய தாமரை ஓடை - அந்தச் சிவந்த இதழ்களையும் மணத்தையு முடைய தாமரை மலர்கள் நிறைந்த வாலி, வியன்கரை இறைகொள் நாரை - அதன் அகன்ற கரையின் கண் தங்கிய நாரையின், இருவினைப் பெளவமும் வறியதாகி வறப்ப - இரு விளையாகிய கடலும் பயனற்றதாய் வறக்குமாறு, வறந்தது - நீர் வற்றியது.

வெறிய, வெறி என்னும் பண்படியாகப் பிறந்த குறிப்புப் பெயரெச்சம், நல் விளையும் பிறவிக் கேதுவாகலின் 'இருவினைப் பெளவமும்' என்றார். வறியதாகி வறத்தல் - பயனின்றி யொழிதல். இந்நாரை வேறிடஞ் சென்று முனிவர்கள் கூறும் புராணப் பொருள் கேட்டு அறியாமை நீங்கி இறைவனை வழிபட்டு முத்தி பெறுதற்கு முதலிற் காரணமா யிருந்தது இவ்வோடை நீர் வற்றியது ஆகலின் 'இருவினைப் பெளவமும் வறப்ப வறந்தது' என்றார். ஓடை வறந்தது என முடிக்க. ஆல், அசை. (ச)

துரைசெ றித்தன்ன நோன்சிறை நாரையும்
இரைவி ரும்பியல் வாலி யிகந்தொரீஇ
விரைய வந்தொரு கானிடை வீழ்ந்ததால்
புரையி லோர்க்கிட னாகும்ப் பொங்கர்வாய்.

(இ - ள்.) துரை செறித் தன்னோன் சிறைநாரையும் - துரையினைச் செறித்து வைத்தா லொத்த வலிய சிறைகளை யுடைய அந்நாரையும், இரை விரும்பி- இரை அருந்தலை விரும்பி, அவ்வாலி இகந்தொரீஇ - அந்த வறண்ட வாலியி னின்றி நீங்கி, விரைய வந்து ஒரு கானிடை வீழ்ந்தது - விரைந்து வந்து ஒரு காட் டிலே சோர்ந்து விழுந்தது; புரை இலோர்க்கு இடன் ஆகும் அப்பொங்கர்வாய் - குற்றமில்லாத முனிவர்களுக்கு இடமாகிய அக்காட்டின்கண்.

காண்டம்] நாரைக்கு முத்திகொடுத்த படலம் ச அசு

செறித்தாலன்ன என்பது செறித்தன்ன என்றாயிற்று. இகத்தல் - கடத் தல், புரை - குற்றம். ஆல், அசை. (ஊ)

முத்த ரான முனிவர் குழாத் தொடுஞ்
சுத்த வானந்த வாரியுட் டோய்ந்துதன்
சித்த மாசு கழிஇச்சிவ மாகிய
சத்தி யத்தவ மாமுனி தங்குமால்.

(இ - ள்.) முத்தரான முனிவர் குழாத்தொடும் - சீவன் முத்தர்களான முனிவர் கூட்டத்துடன், சுத்த ஆனந்த வாரியுள் டோய்ந்து - சிவானந்தக் கடலில் மூழ்கி, தன் சித்தமாகுகழிஇ - தனது மன அழுக்கைப் போக்கி, சிவமாகிய சத்தி யத் தவமா முனி தங்கும் - சிவமாத் தன்மை பெற்ற சத்தியன் என்னும் பெயரையுடைய பெரிய தவமுனிவன் தங்கியுள்ளான்.

முத்தர் - சீவன் முத்தி பெற்றவர். கழிஇ, சொல்லிசை யளபெடை. சிவ மாதல் - சிவத்துவ விளக்கம் பெறுதல், இதிலும் பின் வரும் மூன்று செய்யுட்களில் ஆல், அசை. (சு)

கூப்பி டெல்லை குணித்துச் சதுரமா
யாப்ப மைந்துசற் றெங்கும் படித்துறைக்
கோப்ப மைந்து குளிர்சந்தி யாமடங்
காப்ப மைந்தோர் கயந்தலை யுள்ளதால்.

(இ - ள்.) கூப்பிடு எல்லை குணித்துச் சதுரமா யாப்பு அமைந்து - ஒரு கூப் பிடு தூரம் வரையறுத்துச் சதுரமாகக் கட்டப் பட்டு, சுற்று எங்கும் படித்துறைக் கோப்பு அமைந்து - சுற்று முழுதும் படித்துறைக் கோவை அமையப் பெற்று, காப்பு - காவலோடு கூடிய, குளிர் சந்தியா மடம் அமைந்து - தண்ணிய சந்தியா மடம் அமையப் பட்டு, ஓர் கயந்தலை உள்ளது - ஒரு தடாகம் உள்ளது. குணித்து - வரையறுத்து, சந்தியா மடம் - சந்திக் கடன் செய்தற் குரிய மடம். (எ)

விரைசெய் சண்பகம் பாதிரி வேங்கைதேன்
இரைசெய் வஞ்சி யிலஞ்சி குராமரா
நிரைசெய் கிஞ்சுக நீண்மரு தாதியா
உரைசெய் பன்மர மும்புறத் துள்ளவால்.

(இ - ள்.) விரை செய் சண்பகம் பாதிரி வேங்கை - மணம் வீசஞ் சண்பக மும் பாதிரியும் வேங்கையும், தேன் இரை செய்வஞ்சி இலஞ்சி குராமரா - வண்டு கள் ஒலித்தலைச் செய்யும் வஞ்சியும் மகிழும் குராவும் மராவும், உரைசெய் கிஞ்சுகம் நீன் மருது ஆதியா - வரிசையாகவுள்ள முருக்கும் நீண்ட மருதும் முதலாக, உரை

ச அ அ

திருவிளையாடற் புராணம்

[கூடற்

செய் பல்மரமும் - சொல்லப்பட்ட பல மரங்களும், புறத்துள்ள - (அவ்வாலியின்) புறத்திலுள்ளன.

தேன் - வண்டு. இரை, முதனிலைத் தொழிற் பெயர்.

(அ)

அந்த வாவிபின் பேரச்சோ தீர்த்த*மென்
றிந்த ஞால மியம்புவ தாலிரை
உந்த வாவுகொ டுக்க †வெழுந்தமுன்
வந்த நாரை யதன்கரை வைகுமால்.

(இ - ள்.) அந்த வாவியின்பேர் அச்சோதீர்த்தம் என்று - அந்த ஓடையின் பெயர் அச்சோதீர்த்தமென்று, இந்த ஞாலம் இயம்புவது - இந்நிலவுலகத்தாராற் கூறப்படுவது; இரை உந்து அவாவு கொடு ஊக்க - உணவில் மீதுந்து எழுந்த விருப்பம் தண்ணீர்ப்பற்றிச் செலுத்த, எழுந்துமுன் வந்தநாரை - புறப்பட்டு அவ்வாலியின் முன்வந்த நாரை, அதன் கரையையும் - அதன் கரையின்கண் தங்காநின்றது.

அவாவு, உ சாரியை.

(க)

ஆய்ந்த மாதவ ரப்புனி தத்தடர்
தோய்ந்து தோய்ந்தங் கெழுந்தோயர் தோட்புறஞ்
சாய்ந்த வார்சடைக் கற்றையிற் றத்துமீன்
பாய்ந்து பாய்ந்து புள்வன பார்த்தரோ.

(இ - ள்.) ஆய்ந்த மாதவர் - உண்மைப் பொருளை ஆராய்ந்துணர்ந்த பெரிய முனிவர், அப்புனிதத்தடம் தோய்ந்து தோய்ந்து - அத்தாய வாவியின்கண் மூழ்கி மூழ்கி, எழுந்தோயும் - மேலே எழுந்தோயும், தோட்புறம் சாய்ந்த வார் சடைக் கற்றையில் - பிடரிலே சாய்ந்து கிடக்கும் நீண்ட சடைத்திரளில், தத்துமீன் பாய்ந்து பாய்ந்து புள்வன பார்த்து - குதிக்கின்ற மீன்கள் பாய்ந்து பாய்ந்து புரளுதலைப் பார்த்து.

அடுக்குகள் பன்மை குறித்தன. அங்கு, அரோ என்பன அசைநிலைகள். (ய)

ஈண்டை யித்தவத் தோர்திரு மேனியைத்
திண்ட வெத்தவஞ் செய்தன வேகொலென்
முண்டை மீனமக் காகா வெனவிரை
வேண்டு நாரை வெறுத்தங் கிருந்ததால். ‡

(இ - ள்.) ஈண்டை இத்தவத்தோர்திருமேனியை - இங்கு இந்த முனிவர்கள் திருமேனியை, திண்ட - தொடுத்திரு, எத்தவம் செய்தனவேகொல் என்று - (இந்த மீன்கள்) எத்துணைத்தவம் புரிந்தனவோ என்று கருதி, ஆண்டைமீன் நமக்கு

(பா - ம்.) *அதோ தீர்த்தம். †கொடுக்க. முந்தவாவு முடுக்க. ‡இறுத்ததால்.

காண்டம்]

நாரைக்கு முத்திகொடுத்த படலம்

ச அ க

ஆகா என - (அங்கனம் தவம் புரிந்து) அங்கு வசிக்கும் மீன்கள் நமக்கு இரை யாகத் தகாதன என்று, இரை வேண்டும் நாரை - இரையை விரும்பிவந்த நாரை, வெறுத்து அங்கு இருந்தது - அதனை வெறுத்து அங்கு இருந்தது.

(கக)

வெறுத்து - உணவை வெறுத்து. ஆல், அசை.

[அறுசேடியாகிரியவிருத்தம்]

தன்னிகர்* தவத்தோர் யாருந் தடம்படிந் தேறி நித்த
மன்னிய கரும முற்றிச் சந்தியா மடத்தில் வைகி
மின்னிய மகுடஞ் சூடி வேந்தனு யுலகங் காத்த
பொன்னியல் சடையான்† கூடற் புராணநூ லோது கின்றார்.

(இ - ள்.) தன் நிகர்தவத்தோர்யாரும் - தனக்குத் தானே ஒப்பாகிய தவத் திணையுடைய முனிவரானவரும், தடம்படிந்து - வாலியில் நீராடி, ஏறி - கரையேறி, நித்தம் மன்னிய கருமம் முற்றி - நான் தோறும் நிலைபெற்ற வினைகளைக் குறைவறச் செய்து, சந்தியாமடத்தில் வைகி - சந்தியாமடத்திலே தங்கி, மின்னிய மகுடம்கூடி - விளங்காநின்ற திருமுடி தரித்து, வேந்தனு உலகம் காத்த - சந்தர பாண்டியனுய் உலகினைப் புரந்தருளிய, பொன் இயல் சடையான் - பொன்போலும் அழகிய சடையையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளின், கூடல் புராணநூல் ஒதுகின்றார் - மதுரை மான்மிய நூலினை ஒதிவருவாராயினர்.

தனக்குத்தானே யொப்பாகிய தவம் என்க. தந்நிகர் என்று பாடமாயின் தம் என்பது தவத்தோரைக் குறிக்கும். (கஉ)

அண்ணலெம் பெருமான் செய்த வருள்வினா யாட்டு மாதிப்
பண்ணவன் சிறப்புந் கூடற் பழம்பதிச் சிறப்புந் தீர்த்தத்
தெண்ணருஞ் சிறப்புஞ் சேர்த்தோர்க் கெளிவரு மிறைவென்னும்
வண்ணமு மெடுத்தாக் கூறக் கேட்டங்கு வதியு நாரை.

(இ - ள்.) அண்ணல் எம்பெருமான் செய்த அருள் வினையாட்டும் - இறைவனாகிய எமது பெருமான் செய்தருளிய திருவிளையாடல்களையும், ஆதிப்பண்ணவன் சிறப்பும் - முதற் கடவுளாகிய சொக்கலிங்க மூர்த்தியின் சிறப்பினையும், கூடல்பழம் பதிச்சிறப்பும் - அவனது பழம்பதியாகிய கூடல் என்னும் தலத்தின் சிறப்பினையும், தீர்த்தத்தின் அளவிறந்த சிறப்பினையும், சேர்த்தோர்க்கு - அம்மூர்த்திதலம் தீர்த்தங்களை அடைந்தோர்க்கு, இறைவன் எளிவரும் என்னும் வண்ணமும் - அவன் எளிதில் வந்து அருள்புரிவான் என்று தன்மையையும், எடுத்துக்கூற - எடுத்துச்சொல்ல, அங்குவதியும் நாரைகேட்டு - அங்கே தங்கியிருக்கும் நாரை அவற்றைக்கேட்டு.

(கஉ)

(பாடம்)* தந்நிகர். †பொன்னியற் சடையான்.

மடம்படு மறிவு நீங்கி வல்வினைப் பாசம் வீசித்
திடம்படு மறிவு கூர்ந்து சிவபரஞ் சோதி பாதத்
திடம்படு மன்பு வாவென் தீர்த்தெழ வெழுந்து நாரை
தடம்படு மாடக் கூடற் றனிநக ரடைந்து மாதோ.

(இ - ள்.) மடம்படும் அறிவு நீங்கி - அறியாமையோடு கூடிய அறிவு நீங்கப் பெற்று, வல்வினைப் பாசம் வீசி - வலிய வினைக்கட்டை அறுத்து, திடம்படும் அறிவு கூர்ந்து - உறுதியாகிய மெய்யுணர்வு பெற்று, சிவபரஞ்சோதி பாதத்து இடம்படும் அன்பு - சிவபரஞ் சுடரின் திருவடிக்கண்பார்த அன்பு, வா என்று ஈர்த்து எழ - வருவாயாக என்று இழுக்க, நாரை எழுந்து - நாரையானது புறப்பட்டு, தடம்படும்மாடக் கூடல் தனிநகர் அடைந்து - அகன்ற மாடங்கள் நிறைந்த கூடலாகிய ஒப்பற்ற பதியை அடைந்து.

மடம்படும் அறிவு - சிற்றறிவு. திடம்படும் அறிவு - மெய்யுணர்வு. மாத, ஓ அசைகள். (கசு)

வாங்கிய திரைசூழ் பொற்றா மரைபடிந் திமையா வேழந்
தாங்கிய விமான மேய தலைவனைத் தாழ்ந்து சூழ்ந்து
தேங்கிய வருட்க ணைக்கத் தெரிசித்துத்* திருமுன் வைகி
ஓங்கிய கருணை மேனி யுள்ளுறத் தியானஞ் செய்து.

(இ - ள்.) வாங்கிய திரைசூழ் பொற்றாமரை படிந்து - வளைந்த அலைகள் சூழ்ந்த பொற்றாமரையின்கண் நீராடி, இமையாவேழம் தாங்கிய விமானம் மேய - இமையாத யானைகளால் தாங்கப்பட்ட விமானத்தின்கண் எழுந்தருளிய, தலைவனை - சோமசுந்தரக் கடவுளை, தாழ்ந்து சூழ்ந்து - வணங்கி வலம்வந்து, தேங்கிய அருள் கண் நோக்க - அவ்விழைவன் நிறைந்த அருளையுடைய திருக்கண்ணை பார்த்தருள், தெரிசித்து - அவனது அருளுருவைத் தரிசனஞ்செய்து, திருமுன்வைகி - திருமுன் இருந்து, கருணை ஓங்கிய மேனி - கருணை நிறைந்த திருமேனியை, உள்ளுறத்தியா னம்செய்து - உள்ளே பொருந்தத் தியானித்து.

இழைவன் அருட்கண்ணல் நோக்க அதனை றரிசித்தலை,

“கண்ணுதலான் றன்கருணைக் கண்காட்ட வந்தெய்தி
எண்ணுதற் கெட்டா வெழிலார் கழலிறைஞ்சி”

எனத் திருவாதவூடிகள் அருளிச்செய்தல் காண்க.

(கடு)

இந்நிலை நியம மூவைந் தெல்லோரான் றியன்று பின்னான்
அந்நிலை யொழுகு நாரை யாடக கமலந் தோய்வான்
வன்னிலை மதில்கூழ் ஞாங்கர் வந்துழிப் பசியால் வெந்து
மின்னிலை வேல்போற் றுள்ளு மின்கவர்ந் துண்கு மென்னு.

(பா - ம்.) * நோக்கத் தெரிசித்து.

(இ - ள்.) மூவைந்து ஞான்று எல்லை - பதினெந்துநாள் வரை, இந்நிலை நியமம் இயன்று - இவ்வொழுக்கமாகிய கடப்பாட்டிற் பொருத்தி நின்று, பின்னான் - வழிநான், அந்நிலை ஒழுகும் நாரை - அங்ஙனம் ஒழுகிய நாரை, ஆடக கமலம் தோய் வான் - பொற்றாமரையின்கண் நீராடித் தெழுந்து, வல்நிலை மதில் சூழ் ஞாங்கர் வந்துழி - வலிய நிலையையுடைய சுற்றமதிலின் மருங்கு வந்தபொழுது, பசியால் வெந்து - பசித்தியினால் வெந்து கருகுதலால், மின்னிலை வேல்போல் துள்ளும்மீன் கவர்ந்து உண்கும் என்று - ஒளியையுடைய தகட்டு வடிவமான வேற்படையைப் போலத்துள்ளுநின்ற மீன்களைப் பிடித்து உண்பமென்று.

தோய்வான், விளையெச்சம். மின் நிலைத்தவேல் என்றுமாம். (கசு)

சிறிதுளத் துள்ளி நாதன் திருவருள் வலத்தாற் பின்னர்
அறிவுவர் தஞ்சோ வந்த வறப்பெருந் தீர்த்தத் துள்ளே
எறியுமீ னருந்த வாசை யெழுந்ததே யெனக்கிப் போதிப்
பிறையென் றெழிவ தென்னுப் போளு ரடைந்து பின்னும்.

(இ - ள்.) உளத்து சிறிது உள்ளி - உள்ளத்தே சிறிது கருதி, நாதன் திருவருள் வலத்தால் - இழைவன் திருவருள் வலியால், பின்னர் அறிவு வந்து - பின்பு அறிவு வரப்பெற்று, அச்சோ - ஐயோ, இந்த அறப் பெருந் தீர்த்தத்துள்ளே - இந்த அறவடிவாகிய பெரிய தீர்த்தத்தினுள்ளே, எறியும் மீன் அருந்த - தாவுகின்ற மீனை அருந்த, ஆசை எழுந்ததே - எனக்கு இப்போது அவா உண்டாயிற்றே (இங்ஙனம் ஆனால்), இப்பிறவி என்று ஒழிவது என்று - இந்தக் கொடியபிறவி எப்பொழுது ஒழியுமோ என்று, பேர்அஞர் அடைந்து - பெருந் துன்பமுற்று, பின்னும் - மீண்டும்.

இங்ஙனம் பசி முதலிய துன்பம் உண்டாயவழிப் பழைய பயிற்சி வயத்தால் ஓரோவழி நினைவு புலன்கள் மேற்செல்லுதலும், தமது மெய்யுணர்வால் அதனை யொழித்துப் பிறப்பறுத்தலும் மெய்யுணர்ந்தார்கள் நிகழ்வனவென்க. அச்சோ இரக்கப் பொருளில்வந்த இடைச்சொல். (கசு)

சுந்தரச் செம்மல் பாதத் துணைமல ரன்பிற் றேய்ந்து
சிந்தைவைத் திருக்கு மெல்லே தேவரு மறைபுஞ் செய்யும்
வந்தனைக் கரியா னாரை மனநினை வடிவாய்த் தோன்றி
எந்தமக் கினியாய் வேண்டும் வரமென்தொ லியம்பு கென்றான்.

(இ - ள்.) சுந்தரச் செம்மல் பாதத்துணை மலர் - சோமசுந்தரக் கடவுளின் திருவடிகளாகிய இரண்டு தாமரைமலர்களிலும் வைத்து, அன்பில்தோய்ந்து - அன்பிற் படிந்து, சிந்தை வைத்திருக்கும் எல்லை - அந்நிலையில் மனத்தைப் பதியவைத் திருக்கும்போது, தேவரும் மறையும் செய்யும் வந்தனைக்கு அரியான் - தேவர்களும் வேதங்களுஞ் செய்யும் வழிபாட்டுக்கும் எட்டாத அவ்விழைவன், நாரை மனம் நினை வடிவாய்த் தோன்றி - அந்நாரை தன் மனத்து நினைத்த வடிவமாகத்தோன்றி, எந்தமக்கு இனியாய் - எனக்கு இனிய நாரையே, வேண்டும் வரம் என்கொல்

இயம்புக என்றான் - உனக்கு வேண்டிய வரம் யாதோ அதனைக் கூறக்கடவாய் என்று கூறியருளினான்.

இறைவன் தேவரும் மறையும் செய்யும் வந்தனைக்கு அரியனையும் இந்நாளைக்கு எளிவந்தான் என வியந்து கூறினார் என்க. கீனை - சிந்தித்த; தியானித்த. கொல். அசை. இயம்புக என்பதன் அகரம் தொக்கது. (கஅ)

[கலிநிலத்துறை]

செய்ய கான்மட நாரையுஞ் சென்றுதாழ்ந்
தைய நேயிப் பிறவி யறுத்துநின்
மெய்யர் வாழ்சிவ லோகத்தின் மேவிநான்
உய்ய வேண்டுமொன் றின்னமு முண்டரோ.

(இ - ள்.) செய்யகால் மடநாரையும் - சிவந்ததானையுடைய அவ்விளநாரையும், சென்று தாழ்ந்து - திருமுன்சென்று வீழ்ந்து வணங்கி, ஐயனே இப்பிறவி அறுத்து - ஐயனே இக்கொடிய பிறவியைப் போக்கி. நான் - அடியேன், சின்மெய்யர் வாழ் சிவ லோகத்தின் மேவி - சினது உண்மை அன்பர்கள் வாழுஞ் சிவலோகத்திற்சென்று, உய்யவேண்டும் - பிழைக்க வேண்டும்; இன்னம் ஒன்று உண்டு - இன்னமும் வேண்டும் வரம் ஒன்று உள்ளது.

“வேண்டுகால் வேண்டும் பிறவாமை”

என்பது மறையாகலின் முதற்கண் பிறவியறுத்தல் கூறிற்று. அரோ, அசை. (கக)

வள்ள லென்மர புள்ளவு மற்றைய
புள்ளு மிந்தப் புனித மலர்த்தடத்
துள்ள மீனாமி ருண்ணினெக் காலமும்
தள்ளொ ணாத பழிவந்து சாருமால்.

(இ - ள்.) வள்ளல் - கருணைவள்ளலே, என் மரபு உள்ளவும் மற்றைய புள்ளும் - எனது மரபில் உள்ளனவும் மற்றையவுமான பறவைகள், இந்தப் புனித மலர்த்தடத்து உள்ள - இந்த மலர் நிறைந்ததாய் வாலியிலுள்ள, மீன் உயிர் உண்ணின் - மீன்களின் உயிரை உண்டால், எக்காலமும் - எஞ்ஞான்றும், தள்ளொணாத பழி வந்து சாரும் - நீக்கமுடியாத பாவம் வந்து (அவற்றைச்) சேரும் (ஆதலால்.)

மற்றையவுமாகிய புள் என உம்மையை மாறுக. ஆல், ஆசை. (உஉ)

என்று மித்தட மீனில வாகநீ
நன்று சால்வர நல்கென வெள்ளிமா
மன்று ளானும் வரந்தந்து போயினான்
சென்று நாரை சிவலோகஞ் சேர்ந்ததால்.

(இ - ள்.) என்றும் இத்தடம் மீன் இவ்வாக - எஞ்ஞான்றும் இவ்வாலியின் கண் மீன்கள் இல்லையாகுமாறு, நன்று சால்வரம் நீ நல்கு என - நன்மை நிறைந்த அவ்வரத்தினை நீ அருளக்கடவை என்று வேண்டி, மாவெள்ளி மன்றுளானும் வரம் தந்து போயினான் - பெரிய வெள்ளியம்பலத்தையுடைய சோமசுந்தரக் கடவுளும் அவ்வரத்தை அருளி மறைந்தான்; நாரை சிவலோகம் சென்று சேர்ந்தது - நாரை சிவலோகத்தைச் சென்றடைந்தது. (உஉ)

ஆல், அசை.

இயங்க னேந்து மியம்ப விமானமேற்
புயங்க ணன்குமுகக் கண்களும் பொற்பவான்
வியங்கொள் பூமழை வெள்ளத்து ளாழ்ந்துபோய்
வயங்கொ ணந்தி கணத்துள் வதிந்ததே.

(இ - ள்.) இயங்கன் ஐந்தும் இயம்ப - தேவ துந்துபிகள் ஐந்தும் ஒலிக்க, விமானமேல் - விமானத்தின் மேலேறி, புயங்கள் நான்கும் முக்கண்களும் பொற்ப - நான்கு தோள்களும் மூன்றுகண்களும் அழகு செய்ய, வான் வியம் கொள் பூமழை வெள்ளத்துள் ஆழ்ந்துபோய் - வானுலகோர் பொழிந்த பெருமை பொருந்திய மலர் மழையாலாகிய வெள்ளத்தில் மூழ்கிச்சென்று, வயம் கொள் நந்திகணத்துள் வதிந்தது - வெற்றியையுடைய நந்திகணங்களுள் ஒன்றுய்த் தங்கியது. புயங்கள் நான்கும் முக்கண்களும் பொற்ப என்றமையால் சிவசாரூபம்பெற்றுச்சென்ற தென்க. வியம் - பெருமை. நந்திகணம் - சிவகணம். (உஉ)

அன்று தொட்டின் றளவும்பொற் றுமரை
என்று ரைக்கு மெழின்மல ரோடையிற்
சென்று கைத்துத் திரிகின்ற மீனலால்
ஒன்று மற்றன நீர்வா முயிர்களும்.

(இ - ள்.) அன்று தொட்டு இன்று அளவும் - அன்றுமுதல் இந்நாள் காறும், பொற்றாமரை என்று உரைக்கும் - பொற்றாமரை என்று சொல்லப்படும், எழில்மலர் ஓடையில் - அழகிய மலர்களையுடைய அவ்வாலியின்கண், சென்று உகைத்துத் திரிகின்ற மீன் அலால் - ஒடித்துள்ளி விளையாடும் மீன்களையென்றி, நீர்வாழ் உயிர்களும் ஒன்றும் அற்றன - ஏனைய நீர்வாழ் உயிர்களும் சிறிதுமின்றி ஒழிந்தன. (உஉ)

[அறுசேடியாசிரிய விருத்தம்]

தன்கிளை யன்றி வேற்றுப் பறவைக டாமுந் தன்போல்
நன்கதி யடைய வேண்டிற் றேகொலிந் நாரை செய்த
அன்பினில் வியப்போ வீச னருளினில்* வியப்போ வன்பர்க்
கின்புரு வான வீச னன்பருக் கெளிதே யைய.†

(பா - ம்.) * ஈசனருளன்பர்க்கு. † எளிதேயை.

(இ - ள்.) தன்னை அன்றி - தனது இனமாகிய பறவைகளே யல்லாமல், வேற்றுப்பறவைகள் தாமும் - வேறு இனப் பறவைகளும், தன்போல் - தன்னைப்போல், நன்கதி அடையவேண்டிற்றே - சிவகதி அடையுமாறு இறைவனிடத்து வரம்பேண்டியதே, இந்நாரை செய்த அன்பினில் வியப்போ - இந்த நாரைபுரிந்த அன்பினில் வியப்புளதோ (அன்றி); ஈசன் அருளினில் வியப்போ - (அதற்கு எளிவந்த) இறைவன் அருளின்கண் வியப்புளதோ, அன்பர்க்கு இன்ப உருவான ஈசன் - அன்பர்க்கு இன்ப வடிவமாய் விளங்கும் சிவபிரானது அருள், அன்பருக்கு எளிதே - அன்பர்களின் அன்புக்கு எளிதே.

முன் கரிக்குருவி தன் கிளை பெல்லாம் தன்போல் மேன்மை பெய்த வரம்பெற்றது, இந்நாரையோ அவ்வளவன்றி வேற்று இனப் பறவைகளும் நற்கதியடைய வேண்டிற்று, இதனது அன்பிருந்தவாறென்னே என வியந்தபடி, அன்பினில் வியப்போ அருளினில் வியப்போ என்னும் வினாவுக்கு ஈசனருள் அன்பு அன்புக் கெளிதே எனச் சமற்காரமாக விடைகூறப்பட்டது.

“முட்டி லன்பர்த மன்பிடுந் தட்டுக்கு முதல்வர்

மட்டு நின்றதட்டருளொடுந் தாழ்வுறும் வழக்கால்”

என்னும் திருத்தொண்டர் புராணச் செய்யுள் இவ்வுரு கோக்கற்பாலது. கொல், ஐய என்பன அசைகள். (உச)

மறக்கு றம்புக் களைகட்டு மண்ணின்மேல்

அறப்பெ ரும்பபி ராக்கி யதன்பயன்

சிறக்க நல்கிட வுண்டு செருக்குவான்

துறக்க மெய்தி யிருந்தான் கருணனும்.

(இ - ள்.) கருணனும் - கருணபாண்டியனும், மறக் குறுப்புக் களைகட்டு - பாவமாகிய சிறிய களையைப்பிடுங்கி, மண்ணின்மேல் - நிலவுலகின்மேல், அறப்பெரும்பயிர் ஆக்கி - அறமாகிய பெரிய பயிரைவளர்த்து, அதன் பயன் சிறக்க நல்கிட - உண்டு செருக்குவான் - அதன் பயன் மிகவுங்கைகூட (அதனை) உண்டு களித்தற் பொருட்டு, துறக்கம் எய்தி இருந்தான் - துறக்க நாட்டினை அடைந்திருந்தான்.

இவ்வுலகிற் புரிந்த அறத்தின் பயனை நுகர்ந்து களித்தற்பொருட்டுத் துறக்க மெய்தினன் என்றார். செருக்குவான், வினையெச்சம். (உரு)

ஆகச்செய்யுள் - உருஉக.

கூட்டற்காண்டம்

முற்றிற்று.

திறிப்பு: ஒவ்வொரு செய்யுட் பதவுரை யிற்றிலும் எ - று என விரித்துக் கொள்க.

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

அகங்கவ்வி	அக	அத்தமாவே	சுள	அறவனீ	உளஉ
அகமருட	கருட	அத்தமொழி	ககடு	அறவுஞ்	உருஅ
அகரமாத்	உஉ	அத்தவாலி	சுஅஅ	அறவோ	உளக
அகனிலம்	கடுச	அத்தவே	சுருக	அறந்தவார்	ககஅ
அகிலவே	சுகள	அத்திலைநக	களச	அற்புதப்	ககச
அங்கண்	உரு	அத்தெடுஞ்	ககச	அனுமதிக்கோ	கடுஅ
அங்கமாரொ	உரு	அப்பதின	கள	அனையது	உருஉ
அங்கயற்கண்	உசச	அப்போதின	கரு	அனையராய	சுகள
அஞ்சலிப்போ	உசச	அமுதவாலி	கசரு	அனையர்த	கரு
அஞ்சனங்	உசச	அமுதசெய்	உளக	அனையவர்	உருஉ
அஞ்சுக்கலி	சுச	அமுதச்சர்	உரு	அனையானற	உசக
அடிகனோ	உரு	அம்பெற்ற	சுசச	அனையரு	ககஅ
அடியரீபு	உரு	அம்மனையரு	கசஅ	அன்பன்ன	கருச
அடியவருக்	உரு	அயனத்த	கச	அன்புக்கி	கரு
அடியவர்த	கரு	அயல்போலு	கரு	அன்றிறைவ	ககக
அடியனென	சுகள	அரசனல்கிய	கருக	அன்றுசம்பி	உசரு
அடியார்பொ	கள	அரசனிக்	கருச	அன்றுதொ	சுகய
அடியுண்டு	சுகள	அரசனுட்	சஉச	அன்றுதொட்டி	சுகக
அடியின்ன	உரு	அரலிறை	கருச	அன்றுபத்தி	உருச
அடித்தனன	கரு	அருகாத	உரு	அன்றுபாதி	உருக
அடித்துவன	சுகள	அருச்சுனை	கரு	அன்றுபோன்	சுகள
அடித்துவந்	கரு	அருக்கடல்	கருஉ	அன்னதனி	கருஅ
அடித்தெமை	உரு	அருந்துநல்	உருஉ	அன்னது	களச
அடிப்பமரில்	உரு	அருமறை	உரு	அன்னநா	ய
அடிப்பமரில்	உரு	அருளற்றி	உரு	அன்னபோ	சுகஅ
அடிப்பமரில்	உரு	அருளின	உருச	அன்னையெ	கருக
அடிப்பமரில்	உரு	அலங்குமா	சரு	அன்னைய	கருள
அடிப்பமரில்	கரு	அலம்புபா	உருச		
அடிப்பமரில்	கரு	அலர்பசும்	உருஉ	ஆ	அள
அடிப்பமரில்	கரு	அலைகட	கருஅ	ஆசவாத்தி	சுகக
அடிப்பமரில்	உரு	அலைசிறந்த	உருச	ஆசின்	சஉரு
அடிப்பமரில்	உரு	அவரைநின்	சுகக	ஆடமைத்	அரு
அடிப்பமரில்	கரு	அவரையின்	கருச	ஆடனூல்	கரு
அடிப்பமரில்	சுகள	அவ்வாறவ்	கரு	ஆணைப்பெண்	கரு
அடிப்பமரில்	உரு	அவ்விடை	களச	ஆண்டா	கருச
அடிப்பமரில்	கரு	அழலடைந்	உருச	அத்தாயியு	கருஅ
அடிப்பமரில்	உரு	அழித்தகன்	கரு	அதரம்பெரு	கருக
அடிப்பமரில்	கரு	அழித்தவேதி	கரு	அதலாலெ	கருய
அடிப்பமரில்	சுகள	அழுக்குழு	கருச	அதிசுந்தர	சுகச
அடிப்பமரில்	சுகள	அனவிலாற்	சுகஅ	அதிநா	உசக
அடிப்பமரில்	கரு	அளயருமன	உருச	ஆயதோர	சுகஉ
அடிப்பமரில்	உரு	அறங்கடை	கரு	ஆயபுண்	உள
அடிப்பமரில்	உரு	அறத்தலிசி	கரு	ஆயபொது	உளக
அடிப்பமரில்	உரு	அறத்தினுக்கு	உரு	ஆயமாத	உசக
அடிப்பமரில்	உரு	அறமக	கரு	ஆயிடை	உசக

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

ஆயினும்
ஆய்த்தமா
ஆயத்தவெ
ஆய்மலர்
ஆர்த்தார்
ஆர்த்தெழு
ஆவதாக
ஆவலித்த
ஆவவென்னு
ஆலியு
ஆனவயது
ஆழமிக்க
ஆழமதிமுடி
ஆற்றலொ
ஆற்றவொ
ஆற்றுவோ
ஆனந்தாடி
ஆனநா
ஆனந்தகா
ஆனந்தசி
ஆனப்பா
ஆனலுமி
ஆனலிரத
ஆனலிண்ட

ச அஉ இருத் தவன்
ச அஅ இருமைபு
க கள இரும்பு
ச எக இருவரேம்
ந ஁ச இருளாய்
சு இருளைக்
ச அந இருள்கிட
ந உய் இலகுமே
க உச இலைத்தலை
ச சக இல்லார்க்
க சுரு இவ்வினுக்
ச அச இவ்வோநீர்
க ச இவ்வோ
ச எச இவ்விசை
ர ம இழுக்கிவ
க கச இழுதொ
ந சக இளமைச்
ச நஉ இதற்கு ம்
சு ந இக்குவ் த
உ அ இதறமக
எடு இதறைய
ந ய இதறைய
ந ஁உ இதறவ
ருள இறிகண்

சௌ உடைந்துபோ
சஉஉ உண்மாச்
சடுக உதித்த்செங்
சஉஅ உத்தம்ச்
கசு உம்மைநல்
சடுக உருமுக்குர
டுடு உருமுன்ன
உருஅ உருமுழ்ப்
கசு உருவிலாவி
கஅ உரைஞ்ஞர்
கஉஉ உரைத்தவிக்
உருஉ உலகறிகரி
உஉடு உலகெலா
கசுந உவமையற்
கஉஅ உழையரால்
உசௌ உறுகணை
கஉக உறுதிபுய்
கநஉ உன்னருட்
சநஉ உன்னல்

ககடு
ககடு
கடுடு
உசநு
சஅக
சநு
உசுஉ
டுசு
உஉ.௭
நடுசு
அஅ
கஎநு
சுய
சஅய
நுசுக
கஉ௭
உஅநு
சஉ௭
நு

இதழ்ந்தக-
இக்கரி-
இக்கொல-
இக்கிதநெ
இழக்கும்பு
இடையறிந்
இடையிலே
இதழ்ந்திது
இத்தகைய
இத்தவநெறி
இத்தநாழி
இந் தக்கி
இந் தவாட
இந்நிலைநி
இந்நீர
இப்படித்
இம்மதுரே
இம்மெனப்
இம்மையிப்
இயங்களை
இயமான
இரக்கமில்
இரங்குமே
இரவீதன்
இரவீமுன்
இருட்டும்

இனிமதி
நுகய இனியாரும்
சஅச இனையெசும்
நாக இனையதோர்
நுச இனையநாட்
சக இன்பமோசிறி
உகக இன்றிவிகா
சநநு இன்றுபாண்
கய இன்றையிங்
ககநு இன்றைக்கா
கநநு இன்னனை
நகசு இன்னவாறி
உநகு இன்னவாறொ
நகசு இன்னனவே
சகய இன்னனை
நநா இன்னிசைக்
உநநு இன்னிசைய
சஎஅ
நஉநு ஈசனடிக்
சகநு ஈசனென
சகநு ஈன்னெள
உஉசு ஈன்னெடயி
உசுஅ ஈயந்ருசெய
உஉஉ ஈநிலான்
கஎஅ
ககநு உடம்பாறி
உகநு உடன்றின

னாந்
 சுகந் ஹாழிவே
 சுகந் ஹாழிநாள்
 உாய்
 ன்
 னுகுஉ எங்கண்பக
 உஉ எங்களுக்க
 னுகந் எங்குமிப்
 னுகந் எங்குநா
 உந் எடுத்தவி
 னாக் எடுத்தனர்
 னுகசு எண்ணிய
 குஉஉ எண்ணிலங்
 னாஎ எண்ணிலாவு
 சசுகு எண்ணிற்ற்த
 ககசு எண்ணும்பழ
 கஅசு எதிர்ப்பர்நின்
 சசுகு எத்தலத்தி
 சுகந் எத்தவந்
 சசசு எந்நாட
 சசஅ எமக்கிடு
 உந்நு எமையாம
 சுகந் எம்மையுண
 சாஅ எய்தியம்
 எய்யுங்கோ
 சஅசு எல்லிடைப்
 உகுகு எல்லியங்
 னுய் எல்லைகாத
 சஅஅ எவோரணு
 உஅசு எவ்வுடடுவ
 னுகசு எழுதரிய
 எழுதுக
 சசுகு எழுதுசித்
 ககசு எழுந்திறை

நெகை.
 (ந)
 உஅஉ
 சசஅ
 கஅஅ
 நஅஅ
 நுகக
 (ந)
 உசஅ
 உஎ(ங)
 சஅய)
 கஅச
 நநந
 கசநி
 கஎ
 உஅய)
 உாக
 உஉச
 நநந
 உசய)
 சஉக
 கஉ
 உச
 உகந
 கநச
 கஅ(ங)
 உசக
 எக
 கஅஎ
 நஎச
 உநச

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

சுகுள

எழுவுகிறது
எழிபுண்டு
எற்றுதெண்
எனவிவர்
எனைத்தியர்
என்புதோன்
என்புதெண்
என்றகண்
என்றகத்தி
என்றகத்திய
என்றகமகி
என்றகா
என்றதொசால்
என்றமதன்
என்றமன்
என்றமப
என்றமண்
என்றமக
என்றமநாய
என்றமபல
என்றமபி
என்றமபிப்
என்றமவேத்
என்னமதித்
என்னலுர்
என்னவக்
என்னவர்
என்னவிருந்
என்னவேத்
என்னமுது
என்னமுன்
என்னையா

[illegible]

நாடா	கல்லுமா
நாடி	கல்லுமாநாழி
ககடு	கழித்தகல்
சகட	கழைக்கெழு
எக	கண்ணுண்டல்
சும	சுறுத்தகை
கடக	கற்பியி
	கற்புத்திரிந்
	கற்றைச்சா
நாடு	கனவட்டத்
சகட	கனியிசைச்
சுஎ	கன்னிநா
	கன்னிநான்
உடு	
சா	
உகூ	காஞ்சிப்பதி
உஉ	காதுவேல
உஎ	காப்பணி
உகூ	காப்புச்
நாடு	காமமே
எ	காமனுங்
நாடு	காயவாணி
சக	காலிந்
பாசு	காலொன்ற
உஉ	காலவன
கடு	காலிநிகா
கசு	கானலந்
சுடு	
கசு	கிட்டுகின்ற
சாந	கிளந்தமா
நா	கிளந்தமா
நக	கிளியுநாத்

உகய
உசசு
உசக
ய
கக.ய
உகஞ்
சக.ய
உகஅ
ககஉ
ந.உஅ
க.ளய
க.க.ஞ்
க.ள

உகிஅ
உகச
நக
உகிக
கக.ய
கிக
உசுய
ந.உஅ
உகசு
கஅள
உகஉ
உசுள

எங்கும்பெ
எடார
எவன்மை
எவியசே
எற்றதிக்
எனமின்ன
எனமென்பத
எனைவான்ற

கண்ணினவு
 கண்ணுதல்
 கண்ணுதன்
 கண்மலர்
 கருவெள்ளி
 கதிர்சலம்
 கதிர்மதியிலை
 கரிந்தீள்
 கரியதாம
 கரியுதைத்
 கரியுரைமொ
 கருங்கடலை
 கருங்கடனை
 கருந்துழா
 கருப்புரங்
 கரைமதி
 கலிக்குறு
 கலைபயின்

கக்க கனாபுரம் கு
உகூப குஞ்சிநாண்
நடிக குடக்கது
அ குடங்கைநீ
சமசு குடங்கையி
நடாடு குண்டழி
கூடு குண்டிரீ
உமசு குமரத்தூட்
ந குரத்தியை
எக் குரவன்செங்
அக குருமொழி
உகநு குலனுமோ
சமசு குலிங்கரி
சாக குறித்துச்
குஉ குறுகுமுன்
சாஎ குற்றமெத்
நசஉ குன்றவிருத்
ககக
ககூ கூடலம்
காடி கூப்பிடெ

சுசுசு
அயி
நுசெ
உள
நுஅசு
கனசு
சுநஉ
நுக
கசுசு
நு
உநு
கசு
க
சஅநு
க
க
சு
சு
சு
நு

தாள்சிதை
தி
திங்கள்வா

44

நாஉ

பாட்டு முதற்குறிப் பகராதி

வீ	வெள்ளநோ	உசுள	வேதமுதற்	கரு
வீங்கியதட	நுகு	சு	வேதியனி	ளள
வீசிமாத்தி	உக	நுகு	வேதியாய்	நுக
வீணைக	உளஅ	சஉரு	வேந்தர்கள்	ககக
வீணைதோ	சருக		வேந்தர்சே	நுகுச
வீணைவா	சஉச	வே	வேந்தன்மீ	அய
வே	வேட்டஞ்செய்	நுகு	வேரியங்	நுகஉ
வெங்கட்ப	நுகுச	கருஅ	வேற்றோர்	கஉரு
வெந்சிடு	கசசு	கஅ	வேனில்வே	சசுசு
வெம்மைசெ	உசஅ	ககக	வேனிற்	சருஅ
வெருவருவே	கஉக	உரு	வை	
வெருவுங்	ககக	உரு	வைகலுங்	நுகரு
வெவலியமு	கஅக	உருச	வைத்தவே	நுகச
வெவல்லி	சசுள	உகக	வையாகர	உருஅ
வெவ்வித	நுகு	நுகய	வையையா	உருஉ

சிறுமணவூர் முனிசாமி முதலியார் அண்டு ஸன்ஸ்,
சிவகாமிலிவாச அச்சுக்கூடம், சென்னை.